

ПРЕС КЛИПИНГ

19.новембар 2012.

НАСЛОВИ

„Србијагас“: Стратески партнери за кћерке фирме;(стр.2)

Игре без граница са ценама;(стр.3)

Не постављај директору незгодна питања;(стр.4)

Радници кикиндске „Пекаре“ и даље без плата;(стр.6)

Нико нам неће опростити дугове;(стр.7)

Повишице пресуђује министар;(стр.8)

Радници "Дунав групе агрегата" прете да ће опет блокирати Дунав; (стр.9)

„Србијагас“: Стратески партнери за кћерке фирме

Танјуг

„Србијагас“ има стратешке партнере за „Агрожив“ и „Азотару Панчево“, а у 2013. би партнере требало да добију и „Петрохемија“ и „Метанолско-сирћетни комбинат“

„Србијагас“ има стратешке партнере за „Агрожив“ и „Азотару Панчево“, изјавио је у недељу генерални директор „Србијагаса“ Душан Бајатовић и најавио да би у првој половини 2013. требало да буду пронађени партнери и за „Метанолско-сирћетни комбинат“ и ХИП „Петрохемију“.

Код „Петрохемије“ пре свега рачунам на договор са „Гаспром њефтом“ који би заједно са „Србијагасом“ требало да преузму управљање том компанијом, како би она успешно пословала, рекао је Бајатовић.

Бајатовић је, подсетивши да је „Србијагас“ те фирме преузео због дугова за гас, нагласио да је циљ да буду нађени стратешки партнери којима је основна делатност као и код фабрика које преузимају и да социјални програми буду договорени са синдикатом.

„Србијагас“ је на примеру „Стакларе Параћин“ показао да се проблеми тих фирми могу успешно решити, казао је Бајатовић.

Бајатовић је изнео да је „Стаклара Параћин“ први пут била продата за само 100.000 евра, а када је је након преузимања продао „Србијагас“ за њу је добијено 35 милиона евра, уз пристојан социјални програм за вишак запослених, а биће направљена и нова фабрика.

„Никада није било идеја да Србијагас те фирме трајно задржи, него да их реструктурира, омогући да не буду изгубљена радна места и да се после за њих нађе стратешки партнер“, прецизирао је генерални директор.

Бајатовић је казао како је руководство "Србијагаса" спремно да ту причу доведе до краја.

"Можда смо могли то да урадимо и током ове године, али познато је да када су избори у Србији, практично све стане," напоменуо је Бајатовић.

„Србијагас“, како је истакао Бајатовић, очекује да ће, продајом тих предузећа или евентуалним изласком на берзу компаније, покрити постојеће минусе и вратити новац који је уложен у производњу у тим кћеркама фирмама.

Такав план за поменута предузећа је економски здрав и враћа улагања која је дао „Србијагас“, а с друге стране обезбеђује јасну перспективу за та предузећа, закључио је генерални директор „Србијагаса“.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Igre-bez-granica-sa-cenama.sr.html>

Игре без граница са ценама

Социјална корпа неће бити исто што и потрошачка корпа

Како ће изгледати ценовници у Србији за неколико месеци и колико ће коштати храна, питање је на које одговор зависи од избора саговорника.

Што се трговаца и произвођача тиче, они би цене подигли чим се појави и најмањи повод, али признају да их у томе спречава слаба куповна моћ.

Нису, међутим, потпуно искрени у таквој тврдњи. Јер, када је недавно разлог поскупљења било приближавање курса евра вредности од 120 динара, сви су подигли цене, а сада када се стабилизовао на 112, никоме не пада на памет да цене врати на претходни ниво.

Али, то је стара прича и ароганција која ће им се обити о главу појавом првих дисконта, попут „Лидла“.

Што се државе тиче, у Министарству спољне и унутрашње трговине одговарају да се тржиште смирило и да не очекују нова драстична повећања цена, али и да спремају кодекс за трговце, као и предлог социјалне корпе, који би требало да заузда цене и очува стандард потрошача, барем најсиромашнијих.

Ни око одговора на питање – зашто цене у Србији расту, нема сагласности. Према речима Горана Ковачевића из Уније послодаваца Србије и власника „Гомекса“, цене у нашој земљи углавном расту због велике јавне потрошње и монополског положаја појединих приватних и јавних предузећа.

На седници Удружења за трговину Привредне коморе Србије, поновио је и да је једино сидро које држи цене слаба куповна моћ становништва.

У потрошачким организацијама, са друге стране, упиру прстом управо у трговце и произвођаче, наводећи да доминантни положаји многих од њих, кроје ценовнике.

– Поједини власници трговинских ланаца уједно су и власници прерађивачке и прехранбене индустрије, па и ратарске производње. Код њих је улазак на полице прескуп за друге произвођаче. То је јавна тајна и један од главних разлога због чега је храна у Србији скупа – наводи Горан Паповић, председник Националне организације потрошача Србије.

И док се игре без граница са ценама настављају, министар спољне и унутрашње трговине, Расим Љајић, понудио је још нека решења. Најпре да се потпише трговински кодекс, али и да се направи социјална корпа. Шта би конкретно значили и кодекс и социјална корпа, питали смо у том министарству.

Владимир Матовић, саветник министра, објашњава да би такав кодекс имао за циљ да „каналеше слободе у трговини на професионалан, етички и друштвено одговоран начин”.

– Реч је о једном облику друштвене одговорности и тежњи да се направе смернице за тржишни наступ који ће имати конкурентски карактер, али и да чува интересе потрошача. Увођењем таквог етичког аспекта у пословање и усвајањем прихватљивих правила понашања истовремено се смањује потреба за интервенционизмом државе – каже Матовић.

Будући кодекс, декларација, споразум или како год се буде звао такав документ јесте, како истиче, тренутно у процесу израде, а на њега се директно надовезује и предлог такозване социјалне корпе.

– Сви најважнији учесници, трговци, произвођачи и наше министарство окупљени су око идеје да артикли неопходни за живот и здравље људи свима треба да буду доступни. Зато ће се заједнички креирати концепт који ће омогућити доступност тих робних категорија кроз одређене артикле са најнижом могућом ценом – наводи он, додајући да концепт социјалне корпе није стран интернационалним компанијама које су присутне на нашем тржишту, а које имају централе у иностранству.

– Природна је тежња државе да заштити најугроженије категорије становништва, омогући пуну снабдевеност производима из категорије основних животних намирница и њихову ценовну приступачност. Урадили су то многи пре нас. Нема разлога да тај концепт који је прихваћен у другим земљама не заживи и овде – закључује Матовић.

водећим трговинским ланцима које смо звали наводе да концепт социјалне корпе разумеју као предлог да потрошачима понуде основне артикле по повољнијим ценама, али ће на ту тему нешто више моћи да кажу тек када стигну конкретне понуде и кодекса и социјалне корпе.

Стефан Деспотовић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/ne_postavljaj_direktoru_nezgodna_pitanja.4.html?news_id=251316

НАША ПРИЧА - Фабрика Лароуци вода већ месец дана под кључем, радници чекају заостале зараде

Не постављај директору незгодна питања

АУТОР: М. Н. СТЕВАНОВИЋ

Београд - Инспекција рада, после обављене контроле 24. и 25. октобра, донела је решење којим је пословодству предузећа Лароуци вода из Горње Топлице (некадашња Вода Вода, чији је власник, према подацима из АПР-а Владе Дивац) налаже да исплати радницима заостале зараде од јула месеца као и припадајуће доприносе, потврђено је Данасу у Министарству рада. Зараде, међутим, нису исплаћене иако је рок који је дала инспекција истекао а запослени се и даље налазе на принудном одмору.

- По пријави радника инспекција је средином октобра покушала да изврши проверу фирме Лароуци вода, али је наишла на затворене капије и обавештење да су радници на плаћеном

колективном одмору. Контролу су инспектори успели да обаве недељу дана касније и тада је установљено да зараде и доприноси нису исплаћени од јула месеца, као и да нису урађена решења о годишњим одморима. Дат је налог послодавцу да то исправи, у међувремену смо добили модел решења о колективном одмору које је, кажу из фирме, подељено радницима - кажу у Министарству и додају да ће ове недеље инспекција проверити да ли је радницима дато решење и да ли су им исплаћене зараде.

Група радника Лароуци воде која се обратила Данасу, тврди да до данашњег дана нису добили новац ни за један месец, као и да су очекивали да ће фабрика почети да ради 3. новембра, али су у међувремену добили СМС поруке да ће колективни одмор бити продужен до 3. децембра. Они сумњају да ће фабрика отићи у стечај, а у прилог томе говори и податак да је више од месец дана рачун блокиран за износ од око 30 милиона динара. Производње нема, јер је фабрика добила забрану да пуни некадашњи бренд „вода воду“ с обзиром да право на тај жиг има први власник Војин Ђорђевић. Вода вода је својевремено имала лиценцу за употребу тог жига, али како није уплаћивала надокнаду за коришћење имена и дизајна боце, изгубила је право на ту производњу. Фабрика, од када се познати кошаркаш уписао као власник, није измирила ни дуговања од око 45 милиона динара према Фонду за воде Републике Србије, али са те адресе још није покренут механизам за принудну наплату. Подсетимо, фабрику додатно оптерећује и спор око власништва између Дивца и Ђорђевића, о коме се пре пет година навелико писало, а који у нашем систему правосуђа, још увек траје. Оно што у том спору није непознаница, је да су Дивац и Ђорђевић договорили докапитализацију предузећа, након које је требало да првом власнику остане 70 одсто акција док је удео Дивца био 30 одсто. Ђорђевић тврди да је Дивац искористио једну од фаза из компликоване процедуре која је тада осмишљена, и уписао се као једини власник у предузећу (тада) Вода вода. Међутим, радници сумњају да је фабрика већ продата, само да због постојања судског спора, не може званично да буде пренета на нове власнике.

- У фебруару ове године, када је фирма већ била дубоко у дуговима, са места директора повукао се Звонимир Никезић, а на његово место дошао је Мирослав Лазић, бивши власник неколико пропалих предузећа, међу којима је и Лароуци Ера, које је држао са неким странцима из Алжира и Бахреина. Он се сада представља као заступник арапског капитала, а наша фабрика је променила име у Лароуци вода. Ипак, капитала нема, јер од 17. октобра капија је закључана а радници месецима не примају зараде. Стручњаци су већ отишли, предузеће је прошлог месеца напустио и последњи инжењер из групе која се пре десетак година, када је фабрика основана, обучавао у Француској. То нас највише брине. Не знамо шта нас чека, да ли имамо посао или не - каже за Данас један од радника који није желео да му се наведе име „јер откази се дају и кад директору поставиш незгодно питање“. Радници још тврде и да су „почели да се скидају делови са производних линија сумњају да се они преносе у друго предузеће, Дивали, основано у јулу ове године на име Снежане Крстић, иначе невенчане супруге Лазића“. Додају да воде нема већ осам месеци на тржишту а дуговања за репроматеријал премашила су 60 милиона динара.

Наш лист није успео да добије потврду или деманти оптужби које су на рачун власника и директора изrekli радници.

- Не могу да коментаришем, није ми то посао, за све информације обратите се Влади Дивцу - рекао је кратко директор Лазић. Дивац се такође није одазвао нашем позиву, упућеном у два наврата преко секретарице у Олимпијском комитету. Према њеним речима, порука му је пренета, али одговора није било.

Партнери

Уговор о партнерству који су пре пет година сачинили Војин Ђорђевић и Владе Дивац осим Воде воде односио се и на предузеће Горки лист, које је производило истоимени ликер. Међутим, Дивац ту није успео да се упише као једини власник, већ је поседовао само 30 одсто капитала, али је поставио свој менаџмент и Ђорђевић је својевремено тврдио да му није било дозвољено ни да уђе у фирму нити је имао увид у пословање. „Ни дан-данас не знам да ли је уплаћен договорени износ за преузимање трећине удела“ каже он за Данас. Ипак, фабрика није дуго опстала, јер су за производњу тог ликера биле неопходне супстанце које се увозе из Словеније. Како и ту није била плаћена надокнада за коришћење жига, лиценца је одузета, а предузеће које је држало више од 60 одсто тржишта ликера у Србији отишло је у стечај. Ђорђевић је, у међувремену, жигове пренео на Гренки лист лиценцирање, чији је једини власник, а та фирма регистрована је у Словенији. До скоро, тамо се и пунило познато пиће за тржиште ЕУ, а тек однедавно део производње пренет је и у Суботицу одакле се сада снабдевају и трговине из Србије и Црне Горе.

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/radnici_kikindske_pekare_i_dalje_bez_plata.4.html?news_id=251310

Радници кикиндске „Пекаре“ и даље без плата

АУТОР: БЕТА

Кикинда - Републички Фонд солидарности одбио је захтеве радника кикиндске „Пекаре“ да им се исплати седам заосталих зарада, јер, како се наводи у образложењу, захтеви нису благовремено послати.

Након што је у „Пекари“ средином априла прошле године покренут стечајни поступак, више од 100 радника остало је без посла, као и без седам последњих плата. Многи од њих ни данас нигде не раде, а требало је да им се исплати појединачно око 140.000 динара. Из синдиката тог предузећа су навели да им је познато да исти проблем код Фонда солидарности има и више од 1.500 радника у Зрењанину. Бивши радник „Пекаре“ и бивши председник синдиката запослених у тој фирми Слободан Кикић изразио је огорчење таквом одлуком и рекао да су радници преварени. У Савезу самосталних синдиката Кикинде утврдили су да је Привредни суд у Зрењанину донео Закључак о коначној листи утврђених и оспорених потраживања, којим су потраживања бивших запослених у АД Пекара призната.

Нико нам неће опростити дугове

Дужници Привредне банке Загреб добили су ових дана писмо о каквом нису могли ни да сањају. Банка их обавештава да је спремна да им отпише све камате и до 70 одсто главнице - услов је да врате тако десеткован дуг. Ко је од наших дужника прочитао ову вест могао је само да констатује: како би то лепо било...

Али од овако драстичног отписа нема ништа. Истина, у Србији је чак петина кредита проблематична и плаћања касне. Гора од нас је само Украјина где је тај проценат 40 одсто. Банке у Србији се труде да олакшају отплату када има проблема али отписа, поготово овако линеарних, нема. Разумевања банака за проблеме клијената постоји а нуди се рефинансирање и одлагање отплате.

- Проблем ненаплативих кредита је један од најозбиљнијих изазова са којим се суочавају банке у Србији - каже директор развоја у сектору становништва ЕФГ Еуробанке Владан Вилотијевић. - Нама, као ни колегама, није у интересу да у билансима држимо обезвређене и ненаплативе кредите ни да клијенте гурамо у још веће дубиозе. Циљ нам је да им помогнемо да реше проблем. Грађани обавезе измирују редовно, код стамбених зајмова чак 98 одсто плаћа на време, а код осталих 95 одсто. Ситуација је добра и код великих и малих предузећа, највише тешкоћа имају предузетници и микро фирме. Када настане проблем покушавамо прво да путем реструктуирања кредита консолидујемо клијента, односно да ниво рате и динамику отплате ускладимо са реалним могућностима клијента. Односно продужавамо рок плаћања, идемо на грејс период а клијент онда плаћа само камату док главница мирује.

Он мисли да је доношење Закона о редовности плаћања кључно за решавање проблема неликвидности привреде, што може знатно да допринесе смањењу обима проблематичних кредита у банкарском сектору.

У ОТП банци кажу да има проблема са наплатом, али да проценат таквих зајмова није на алармантном нивоу.

- Ситуација у Србији је знатно боља него у Хрватској, јер су грађани мање задужени - каже директор пословног сектора и заменик председника Извршног одбора ове банке Иван Радојчић. - Наплата је код нас чак побољшана захваљујући активном приступу банке. Кад год је то могуће реструктуирамо обавезе и трудимо се да са клијентима нађемо право решење. Често то иде кроз кредите за рефинансирање где саберемо све обавезе клијента. Када програмирамо тај нови зајам трудимо се да рату прилагодимо могућностима клијента.

У Фолкс банци бележе константан пораст пласмана који касне. Покушавају да помогну, али то, кажу, није увек лако.

- Док год банка има контакте са клијентом и он има воље и заинтересованости да се проблем реши сматрамо да има основа за одређивање олакшица код отплате - каже Кристина Марковић из те банке. - Одобравамо конверзије и нови кредит у динарима. Обједињавање више зајмова и при том се трудимо да рата буде нижа него збир постојећих. Мислим да није све само у

тешкоћама клијената него ефикасност наплате зависи много од постојеће законске регулативе. Ефикасан судски, вансудски и стечајни поступак могу знатно побољшати брзину и ниво наплате проблематичних пласмана.

У Ерсте банци кажу да ниво проблематичних зајмова стагнира, а негде бележе и пад. Као помоћ нуде слично као и колеге продужење рока отплате и грејс период. Имају и савет за оне који касне - кажу да је најбитније да клијент што пре обавести банку да има проблема код отплате и то пре него што дође до кашњења. У тој првој фази банкари имају широк спектар могућности да проблем реше, док је ксније све теже. Тада банка мора кредит да класификује у лошију категорију а то покупуљује зајам и за клијента и за банку, па је и налажење адекватног решења теже.

Д. Вујшевић

Стан до 18 месеци

Када су исцрпљене све могућности следи принудна наплата и продаја. Банка плени станове куће, локале, аутомобиле, техничке уређаје... Интересовање за куповину станова је слабо а у ЕФГ банци кажу да од покретања поступка за реализацију хипотеке па до продаје у просеку прође 18 месеци. Све зависи од локације - најлаше се продају станови у Београду и Новом Саду. Остала места су много дуже на чекању.

ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД

http://www.pregled.rs/cms/index.php?option=com_content&view=article&id=1006:Povi%C5%A1ice-presu%C4%91uje-ministar&catid=11&Itemid=122

Повишице пресуђује министар

Синдикат правосуђа Србије захтева од Министарства правде повећање зарада за запослене у судовима, тужилаштвима и затворима, о чему је пре неколико дана, прецизније 14. новембра, почео договор са надлежнима у овом ресору. Према образложењу секретара синдиката правосуђа Слађанке Милошевић постоје три различите опције за корекцију зарада, а избор се препушта министру правде Николи Селаковићу. Први је да се зараде у правосуђу изједначе у свим правосудним органима у висини зараде у Специјалном тужилаштву и суду и Тужилаштву за ратне злочине. Према другој варијанти основица за обрачун зарада треба да буде 25.

512 динара, на истом нивоу као у војсци и полицији. Уколико би дошло до ове корекције запослени у правосуђу би могли да рачунају на зараду која важи за општинске службенике, а који зарађују преко 39.000 динара, указује Милошевић. Постоји, по њеном мишљењу, још нелогичности у неравноправном третману зарада, јер, на пример, председници развијених или неразвијених општина месечно имају 142.929 динара, што је 50 одсто више него што имају судије и тужиоци. Трећи начин за поправак ниских плата је да се основица за обрачун повећа за 30 одсто, као што је утврђено за запослене у стручној служби Уставног суда Србије. У почетним договорима са синдикалцима су учествовали шеф кабинета Министарства правде Дејан Царевић и помоћник министра за финансијско-материјалне послове Славица Јелача. Међутим, никакво решење за сада не постоји. Милошевић образлаже за Привредни преглед да је направљена крупна погрешка што су запослени у правосуђу тешко дискриминисани у односу на општинске службенике. Ко је тај ко је одлучио да наши радници раде мање сложене и мање одговорне послове и зашто, пита она и скреће пажњу на анализу плата. У судовима,

тужилаштвима и затворима плате намештеника су од 18.443 до 27.665 динара, млађи референт има око 26.000, приправник 30.000, млађи саветник 37.000, а судије и тужиоци основног суда и тужилаштва 96.000 динара. Поред наведених износа зарада, судској и тужилачкој администрацији исплаћена је стимулација од 3.000 динара месечно. Прецизна рачуница колико би коштала корекција зарада тек треба да се изради, а нови договори на ову тему заказани су за 15-ак дана. Притом није неопходно да се мења постојећи колективни уговор, већ да се додају поједине одредбе у постојећем Закону о платама државних службеника и намештеника, додаје наша саговорница. У судовима и тужилаштву, према проценама синдиката ради око 11.400 радника, а у затворима око 4.000, што је реално мање него што је пројектовано у буџету у маси зарада за 12.900 радника у судовима и тужилаштву, односно преко 4.600 у затворима. Постоји чак и претпоставка да се повишице у правосуђу делом покрију не само из буџета, већ и сопствених прихода од такси и других накнада.

<http://www.blic.rs/Vesti/Drustvo/353627/Radnici-Dunav-grupe-agregata-prete-da-ce-opet-blokirati-Dunav>

Радници "Дунав групе агрегата" прете да ће опет блокирати Дунав

Тањуг

Радници "Дунав групе агрегата" (ДГА) настављају блокаду канцеларија тог предузећа и прете да ће појачати мере протеста, па и поново блокирати Дунав, јер им још нису исплаћена дуговања како је обећано, изјавио је данас њихов представник Новица Цветковић.

У септембру је међународни пловни пут код Новог Сада био блокиран недељу дана

"Нису нам до среде исплаћене две заостале месечне зараде и два укрцавања на брод, како је било договорено са директором", рекао је Цветковић и нагласио да су тако "преварени не само радници него и градоначелник Милош Вучевић, који је на неки начин гарант испуњења тог споразума".

Радници ДГА ће, уколико до идућег петка не добију своја зарађена примања, бити принуђени да прво "закључају и оставе бродове" а у крајњем случају спремни су и да поново блокирају реку, казао је Цветковић напомињући да прошлог месеца нису поново блокирали Дунав због апела градоначелника да то не чине.

Директор ДГА Машан Ерцеговић изјавио је да ће исплата преузетих обавеза радницима почети следеће среде и нагласио да ће "све комплетно бити измирено, како је и речено".

Због неисплаћених зарада и других примања, радници тог предузећа су крајем септембра недељу дана блокирали међународни пловни пут Дунавом код Новог Сада а после преговора са власником и руководством фирме, у којима су посредовали представници града, покрајине и државе, део дуговања им је исплаћен.